

Verzet

1. Het ontstaan en loop van het geding

Bij beroepschrift van 4 juni 2010, ingekomen bij de commissie op dezelfde datum, is namens appellant beroep ingesteld tegen een besluit van verweerster van 9 november 2009, waarbij appellant met ingang van 19 april 2010 op grond van artikel H57 sub d. van de CAO BVE, juncto artikel 20 van de Ziekte- en Arbeidsongeschiktheidsregeling Beroepsonderwijs en Volwasseneneducatie, werd ontslagen wegens ziekte of arbeidsongeschiktheid. Bij brief van 24 juni 2010 zijn de beroepsgronden aangevuld. Bij het beroepschrift en het aanvullend beroepschrift zijn een aantal bijlagen bijgevoegd. Op 28 juni 2010 heeft de Voorzitter van de Commissie van Beroep op grond van artikel 10 van het Reglement Commissie van Beroep, Bijlage C bij de CAO BVE een beslissing gegeven. Hij heeft wegens een niet-verschoonbare overschrijding van de beroepstermijn appellant niet-ontvankelijk verklaard in zijn beroep.

Appellant is bij schrijven van 8 juli 2010 tijdig in verzet gekomen tegen de beslissing van de Voorzitter. De gemachtigde van verweerster heeft bij schrijven van 27 juli 2010 de visie van verweerster op het verzet van appellant neergelegd.

De Commissie van Beroep doet op verzoek van partijen uitspraak op grond van de stukken, zodat de op vrijdag 10 september 2010 georganiseerde zitting geen doorgang heeft gevonden.

2. Het verzet

2.1. Appellant legt een uitspraak over van de Rechtbank Zwolle-Lelystad van 21 april 2008 (sector Bestuursrecht, Enkelvoudige Kamer) en verzoekt de Commissie naar analogie daarvan te beslissen dat het verzet gegrond is nu de feiten identiek zijn.

2.2. Appellant stelt dat het postverkeer zodanig onbetrouwbaar is geworden dat het niet terugkomen van een aangetekend verzonden ontslagbesluit onvoldoende grond oplevert om aan te nemen dat de beroepstermijn is aangevangen. Alleen een aangetekend schrijven dat voorzien is van een verzendbewijs met handtekening retour zou daartoe toereikend zijn.

2.3. Appellant legt een apothekersticker over van een medicijn dat hij in het najaar 2009 op advies van zijn specialist dagelijks twee keer moest innemen en dat zijn reactievermogen heeft beïnvloed.

3. Motivering van de beslissing van de Commissie van Beroep

3.1. Naar het oordeel van de Commissie van Beroep zijn de feiten van het beroep van appellant en die van de zaak waar de overgelegde uitspraak betrekking niet identiek. In de zaak waarin de Rechtbank Zwolle-Lelystad uitspraak deed ging het om een bezwaar- en beroepsprocedure en was in die procedure de gemachtigde bekend, zodat de op de zaak betrekking hebbende stukken aan die gemachtigde hadden moeten zijn toegezonden. Nu dat niet was geschied, staat dat volgens de Rechtbank in de weg aan de aanname dat de beroepstermijn was gaan lopen dan wel maakt het overschrijding van die termijn verschoonbaar.

In deze zaak gaat het om de toezending van het primaire besluit (het ontslagbesluit) en was er nog helemaal geen sprake van een procedure. Weliswaar had de school in een eerder stadium al contact gehad met de gemachtigde van appellant, maar het enkel toezenden van een ontslagbesluit (aan appellant als belanghebbende) betekent nog niet dat er sprake is van een procedure. Het ontslagbesluit is door de school op de juiste wijze en conform artikel H-52 van de CAO BVE bekend gemaakt aan appellant.

Er is dan ook geen aanleiding om naar analogie van de beslissing van de Rechtbank in een bestuursrechtelijke procedure in dit geval tot eenzelfde oordeel te komen.

De aangevoerde grond kan het verzet niet doen slagen.

3.2. Artikel H-52 van de CAO-BVE schrijft voor: "Opzegging door de werkgever dan wel door de werknemer dient bij aangetekend schrijven dan wel bij brief die tegen een ontvangstbewijs wordt overhandigd, en met redenen omkleed, te geschieden, zulks met inachtneming van de opzegtermijn" Nu zich bij de stukken een bewijs van aangetekende verzending bevindt, is duidelijk dat de school geheel volgens de regels van de CAO heeft gehandeld.

De stelling dat het postverkeer onbetrouwbaar is, dient voor rekening van appellant te worden gelaten. Deze grond kan het verzet niet dragen.

3.3.

De apothekersticker geeft aan dat gebruik van dat medicijn het reactievermogen *kan* beïnvloeden. Dat houdt nog niet in dat het reactievermogen van appellant destijds ook werkelijk is beïnvloed. Bovendien ziet de Commissie van Beroep niet in waarom een mogelijk vermindering van het reactievermogen appellant toen zou hebben moeten verhinderen tijdig in beroep te komen. Appellant heeft niets aangevoerd dat zulks aannemelijk zou kunnen maken

4. Conclusie

4.1. Nu de door appellant aangevoerde gronden van het verzet moeten worden verworpen, dient de beslissing van de Voorzitter van de Commissie van Beroep van 28 juni 2010 geheel in stand te blijven

5. Beslissing

De Commissie van Beroep

Verklaart het door appellant ingestelde verzet tegen de beslissing van de Voorzitter van de Commissie van Beroep van 28 juni 2010 ongegrond.

Deze beslissing is gegeven te Eindhoven op 10 september 2010 door mr. W.A. Zwijnenburg, vice-voorzitter, mr. H.M. Pieffers, dhr G.J. Deijs, mr. H.P.H. van Griensven en mr. G.M.J. Prick, leden, in tegenwoordigheid van G.H. Gerritsen, secretaris.